

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi Opusculum Asceticum Posthumum

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1643

4. De Infinitate Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46564](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46564)

CONSIDERATIO IV.

De Infinitate Dei.

DEus, ratione essentialis, est *Infinitus*, non solum in aliquo genere perfectionis, ut in ratione potentiae, sapientiae, sanctitatis, iustitiae, misericordiae, &c. sed *absolute* in omni genere perfectionis; atque adeo in toto genere entis. 1. Tanquam causa fecunda, in qua tota entis amplitudo (quae infinitas omnium generum species, & singularum specierum infinita individua completitur) eminenter existit; ac proinde omne id, quod intellectu Angelico, vel etiam diuino, per modum entis concipi potest. Vnde à S. Gregorio Nazianzeno Deus dicitur esse, *pelagus essentiae immensum*, Ibi infiniti mundi; infinitae species Angelorum sine fine sursum excurrent-

currentium ; infinitæ nationes populorum ; infinitæ species animalium ; infinitæ species, ac varietates plantarum, metallorum, lapidum, gemmarum ; ibi infinitum aurum & argentum ; infinitæ magnitudinis vniones, & omnis generis lapides pretiosi ; infinitæ species colorum, picturarum, symphoniarum, odorum, saporum, & delectabilium carnis sensusque tangendi. Ibi infinitæ regiones, & vrbes ; infiniti campi, & siluæ ; infiniti agri, & horti ; infiniti montes, & fontes ; infinita maria, & flumina ; infinita palatia, & templa ; infinita omnis generis supellex, omnem superans æstimationem. Denique quidquid pretiosi, pulchri, splendidi, delectabilis, mente concipi potest, ibi continetur, & possidetur copiâ infinitâ. Hæc enim omnia, & infinita alia, quæ nulla mens creata concipere queat, ita in Diuina essentia,

sapientia, & omnipotentia existunt, & lucent menti Diuinæ, ut vnico nutu voluntatis suæ possit ea in quantavis multitudine, & magnitudine, foris producere. Vnde qui Deum possidet, & illa omnia possidet; illisque in Deo altissimo modo fruitur.

2. Dicitur *absolutè infinitus*, quia ipse solus per se, omnibus illis infinitis, quæ in eius essentia, sapientia, potentia eminenter continentur, etiamsi actu foris existerent, est infinitè excellentior, sublimior, maior, pulchrior, amabilior. Imò omnia illa simul sumpta & considerata, sunt instar nihili in comparatione Diuinæ excellentiæ. Vnde qui Deum possidet eo-que fruitur, incomparabiliter magis gaudet eius solius possessione, quàm si omnia illa extra Deum possideret; & omnium illorum pulchritudine, splendore, gloria,
 commo-

cōmoditate frueretur. Deus enim illi est instar omnium, & infinitè amplius quàm illa omnia.

3. Ex eo quod *Deus sit infinitus secundum essentiam*, consequens est, ut ipse quoque necessariò sit infinitus secundum omnem rationem perfectionis, quæ ipsi competit: nempe secundum magnitudinem, potentiam, sapientiam, sanctitatem, benignitatem, misericordiam, iustitiam, pulchritudinem, &c. Ratio est 1. quia essentiæ infinitæ non congruunt eiusmodi perfectiones nisi in gradu, & perfectione infinita. Debe nt enim esse commensæ, & adæquatæ ipsi essentiæ, ex qua nostro modo concipiendi quodammodo videntur manare. 2. quia per vnicam simplicissimam formam omninò infinitam, & illimitatam Deo competunt istæ perfectiones: non enim sunt veræ proprietates ex essentia promanantes;

nantes; sed sunt ipsamet essentia diuina per se subsistens, à nobis inadæquatè concepta; ac proinde vna simplicissima deitatis forma.

Quomodò autem singulæ perfectiones in suo genere, duplici ratione sint infinitæ, nempe intèsiuè, seu quasi intensiuè, & obiectiuè; & vtroque modo Deus illa à se, & non ab aliquo alio habeat, alibi explicatum est.

PRECATIO

Ad Infinitatem Dei.

Ex lib. 1. de Perfect. cap. 7.

Domine Deus meus, Deus magne & terribilis, Deus immensæ maiestatis! Tu pelagus infinitū essentiæ, bonitatis & beatitudinis, omne esse, & omne bonum in te concludens, & ab æterno eminenter anticipans, & præhabens, tamquam fons totius
entitatis.

entitatis. Tu fundamentum possibili-
lium omnium, esse superessentiale
omnium quę sunt, & quę non sunt:
sine quo non solum nihil potest esse
actu, sed nec potestate; nec ullam
habere rationem conceptibilem,
vel intelligibilem. Tu omnium prin-
cipium, omnium finis, omnium
conditor & formator, omnium su-
stentaculum, omnium locus, omni-
um æuum, duratio, terminatio, or-
dinatio, connexio, concordia, con-
summatio. In te omne bonum An-
gelorum pariter & hominum, atq;
totius naturę, quę est, & quę non
est. In te omnis gloria & dignitas,
omnes diuitiæ & thesauri, omnes
voluptates & consolationes, omnes
delicię, omnia gaudia, omnes bea-
titudines. Tu Deus meus & omnia
mea, Deus cordis mei, & pars mea,
Deus in æternum.

Vilescant mihi omnia transitoria
propter te, & chara sint mihi omnia
tua;

tua ; & tu Deus meus plus quam omnia. Quid enim sunt cetera omnia ad excellentiam bonorum tuorum ? Fumus sunt , umbra sunt & vanitas omnes diuitiæ & deliciae, omnisque gloria huius mundi, quæ miserè oculos mortaliū fascinat, ne vera illa bona, quæ in te sunt, cognoscere & persequi valeant. Et licet qui dormiant, inani imagine diuitiarum, voluptatum & honorū delusi, nihil horum inueniunt cū excitantur ; sed cum dolore animi vident se miserè deceptos : ita accidit omnibus huius mundi amatoribus, vitæ istius per mortem corporis discusso somno, mente in lucem alterius sæculi expergiscente.

Nihil igitur illorum amem aut æstimem, sed te solum, & bona tua, quæ in te recondita, quæ tu ipse es, quibus fruuntur æternū, qui hisce caducis contemptis, tibi inhæserint. Amem te supra omnia, &
semper

semper seruiam tibi: quia infinitè meliores omnibus, & dignus, vt omnis amor, omnis benenolentia, omnis benedictio, omnis gratulatio, omnis gloria, omnis seruitus tibi ab omni creatura in omnē æternitatem deferatur & impendatur.

MODVS LEGENDI

Hanc Orationem.

NOta. Quia hæc precatio, & reliquæ, quas per intervalla inseremus, sunt plena succo, & continent medullam rerum, quæ toto libro de qualibet perfectione ab Auctore tractata sunt, ideoque Recollectiones precatioria ab eodem nuncupantur: expedit attentè perlegere, & usurpare modum orandi, qui fit per quandam vocum & temporum cõmensurationem. De hoc ita loquitur S. P. Ignatius in libello suo Exercitiorum spiritualium hebdomade quarta. Hic orandi modus in

dus in eo consistit, vt inter singulas
 respirandi vices singula orationis
 verba transmittamus, expensa inte-
 rim, vel significatione prolatae vo-
 cis, vel personæ, ad quam oratio
 spectat, dignitate; vel mea ipsius
 vilitate, vel vtriusque postremò
 differentia. Eodem procedendum
 modo in verbis reliquis.

CONSIDERATIO V.

De Altitudine Dei.

DEus dicitur *Excelsus* &
Altissimus. 1. Vt causa
 omnis celsitudinis & sub-
 limitatis, quæ est in rebus
 creatis; siue ea sit ratione loci &
 magnitudinis; quo modo cœli ex-
 celsi dicuntur: siue ratione officij &
 dignitatis; sicut principes, Reges,
 Pontifices, excelsi sunt: siue ratio-
 ne naturæ; sicut Angeli qui rebus
 omnibus corporalibus longè sunt
 excel.